Μια Δευτέρα μια Δευτέρα είχαμ’ σκολειό μα δεν είχαμε δουλειά
βγήκα για να σιργιανίσω, *χρυσέ μου Λεοντζάκο*
μες στο φρα-, *αχ*, μες στο φραγκομαχαλά
κοίταξα, *αχ*, κοίταξα ’να καφασάκι μα ήταν πολύ ψηλά
το φεσάκι μου της βγάζω, *χρυσέ μου Λεοντζάκο*
και της δι- και της διπλοχαιρετώ
και η δουλέ-, *εχ*, και η δουλεύτρα ντης με λέει δε είσαι άξιος δι’ αυτό.
Δεν εβάσταξ’ ο καημένος, *χρυσέ μου Λεοντζάκο*
πέφτει κι, *εχ*, πέφτει και λιγοθυμά
δεν εβά-, *αχ*, δεν εβάσταξε η καρδιά ντης έστειλε κρύο νερό
στο γιατρό το Νικολάκη, *χρυσέ μου Λεοντζάκο*
να σε δώ-, *ωχ*, να σε δώσει γιατρικά.

Μια Δευτέρα είχαμ’ σκολειό μα δεν είχαμε δουλειά
βγήκα για να σιργιανίσω μες στο φραγκομαχαλά
κοίταξα ’να καφασάκι μα ήταν πολύ ψηλά
το φεσάκι μου της βγάζω και της διπλοχαιρετώ
και η δουλεύτρα ντης με λέει δε είσαι άξιος δι’ αυτό.
Δεν εβάσταξ’ ο καημένος πέφτει και λιγοθυμά
δεν εβάσταξε η καρδιά ντης έστειλε κρύο νερό
στο γιατρό το Νικολάκη να σε δώσει γιατρικά.